

VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS ROPNICAS IZDEVUMS

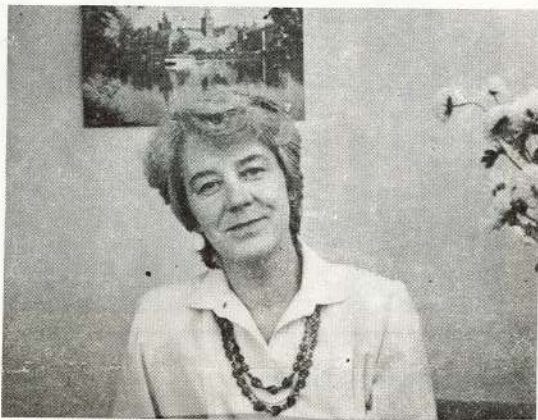
Izsnāgt kopš
1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1998. gada 5. jūlija

Nr. 25 (346)
Cena 7 kap.

Intervija ar direktora vietnieci

Pašapmierinātībai nav iemesla

Mana sarunu biedrē šoreiz ir cilvēks, kas jau ilgu gadus vada tehniskās kontroles dienestu rūpnīcā. Tā ir direktora vietniece kvalitātes jautājumos — tehniskās kontroles daļas priekšniece GUNA LABRENCE. Un, protams, sarunas temats ir produkcijas kvalitāte un ar to saistītās problēmas.

— Runā, ka valsts piegāšana mūsu uzņēmumā tiek atcelta...
— Jā, tā ir patiesība. Ir savienības Ministru Padomes un Valsts standartu komitejas lēmums par valsts piegāšanas darba izbeigšanu. Manuprāt, tas ir ļoti pareizs solis, ko jau sen vajadzēja spert. Esmu vienmēr uzskatījusi, ka valsts piegāšana nav vajadzīga, ka tā ir lieka struktūra mūsu jau tā uzspūstajā pārvaldes aparātā. Kā liecina pieredze, nekā sevišķi izcilā šīs dienests nav paveicis, bet valsts mērīgā tas gada izmaksā 260 miljonus rubļu... Valsts piegāšanas sūtība bija — uzlabot ražotās produkcijas kvalitāti, samazināt reklāmciju daudzumu. Kā tas izskatījās

rūpnīcas mērīgā, par to lai runā cipari, kurus jau 1988. gadā, pusgadu pēc valsts piegāšanas ieviešanas rūpnīcā, nosūtīju mūsu ministrijai kā pamatojumu, cik aplams ir šis no augšas uzspiestais pasākums. Piecu gadu laikā (1983.—1987.) rūpnīca bija saņēmusi reklāmcijas (galvenokārt par produkcijas kvalitātes pasliktināšanos uzglabāšanas un transporta laikā) par 19 tūkstošiem rubļu. Bet valsts piegāšanas darbiniekiem 1988. gadā algas izmaksāti 48 tūkstoši rubļu. Bez tam (arī mūsu uzņēmumā) nereti radās konflikti kvalitātes jautājumos, morāli un psiholoģiski stresī.

— Vai tehniskās kontroles darba apjoms tagad pieaug sakarā ar valsts piegāšanas darba izbeigšanu?

— Nevaretu teikt. Mūsu darbinieki, bet to ir ap simts cilvēku, dara to pašu, ko darījuši pirms valsts piegāšanas un tas darbības laikā. Mūsu funkcijas nav izmainījušas, un tāpat kā agrāk turpinām pārbaudīt gan izejvielu un materiālu, gan arī pusfabrikātu un gatavās produkcijas kvalitāti. Mūsu darbinieki strādā arī noliktavās, kur kontrolē produkcijas glabāšanas noteikumu ievērošanu. Tātad — kā esam strādājuši, tā arī strādāsim turpmāk.

— Simts darbinieku — vai tas daudz, vai maz?

— Cik esmu apmeklējis citus mūsu nozares uzņēmumus, redzēju, ka lielākajā daļā no tiem tehniskās kontroles dienests nodarbināti vairāk cilvēku nekā pie mums.

— Ko jūs varat teikt par mūsu rūpnīcas produkcijas kvalitāti kopumā?

— Negribu dot mūsu cilvēkiem pamatu iesligt pašapmierinātībā, bet varu teikt, ka no patērētājiem reklāmcijas nav saņemtas, nekādas sevišķi lielas pretenzijas arī nav. Tas, protams, nenozīmē, ka viss pie mums ir ideāli. Jāņem vērā, ka atšķirība no citiem mūsu nozares uzņēmumiem, mēs krietnu daļu produkcijas ražojam tirgum, t. i., pašajam patēriņam. Tie ir dekoratīvie audumi, motobraucēju aizsargcepures, sadzīves siets, tenisa raketes un citi izstrādājumi. Ir tendence tieši tautas patēriņa precu daudzumu ar katru gadu palielināt. Jūs jau pats zināt, ka pircēju prasības nemīgi pieaug, ar to mums jāreāģējas. Tapec arī visgrūtāk strādāt tajos cehos, kas ražo produkciju veikalos — 5. un 7. cehos.

— Kādas tad ir vissapīgākās, visaktuālākās problēmas?

— Te jau atkal ir jārunā par mūsu 2. cehu, par diegu nevienme-

TENISS UN RAKETE

SPORTA arī ir sava mode. Pedēja laikā par vienu no iecienītākajiem veidiem ir kļuvis teniss. Lai varētu ar to nodarboties, nepieciešamas raketes. Lūk, tā jau ir problēma! Raketes, tāpat kā daudz kas cits, veikalos plauktos ir kļuvis par milzīgu deficītu. Tādēļ rūpnīcās 5. ceha piesūcināmo materiālu 2. iecirkņi strādniekiem darba pilnas rokas. Isi pirms Jāņiem aprunājos ar šī iecirkņa priekšnieku Jāni Muskovu.

— Cik veidu raketu modeļus pašreiz ražojat?

— Cehā tagad izgatavojam divu veidu modeļus: «Valmiera-1» un «Valmiera-3». Modeļus «Valmiera-2» un «Valmiera-4» neražojam dažu tehnisku iemeslu dēļ: trūkst palīgierīču, kas nodrošinātu urbumu precizitāti raketēs.

— Kas aktuāls šodien?
— Vārdu sakot, mocāmiens, apgūstam jaunu tehnoloģiju virsmas apstrādē. Teorija ir, prakses nav. Laku krāsu materiālu uznesana uz stiklaplasta virsmas ir ļoti kaprīzs darbs. Daļēji apgūta ML-152 emaljas uznesanas tehnoloģija. Institūts, kas izprojektējis raketes karkasa izgatavošanu, virsmas pārklāšanas tehnoloģijas izstrādāšanu atstājis pašiem ķīmiķiem...

— Cik dienā varat izgatavot raketes, ar ko sadarbojaties?

— Mums ir divas preses. Vienas preses jauda viedēji ir rakete stundā. Tā maiņā izgatavojam 14 raketu karkasus, ja negadās brāķis. Ražojam 140—200 raketes mēnesī. Trūkst divu cilvēku, ja tie būtu — darbs veiktos raitāk.

(Nobeigums 2. lpp.)

rīgo kvalitāti. Lasītāji noteikti būs iepazīstināti ar galveno inženiera Andra Brušana interviju ciklu par veicamajiem organizatoriskajiem tehniskajiem pasākumiem. Vai esat ievērojuši, ka intervija par 2. cehu nav minēts neviens tehnoloģiskais jauninājums, kas saņemtu produkcijas kvalitātes uzlabošanu. Visos divdesmit septiņos pastāvēšanas gados šis cehs strādā tāpat kā strādājis. Pareizi raksta Mārtiņš Tomsons, kas nesen pabijis Čehoslovākijā, ka tik atpalikusi tehnoloģija kā Padomju Savienībā tieši stikla šķiedras ražošanā, laikam nekur citur pasaule nav... Nekā šajā jomā visus šos gadus nav paveicis un arī tagad nepiedāvā nozares institūts. Tā kā ceha laudis joprojām mokās ar uztinamiem aparātiem, elļotājiem utt. Nevar nerunāt arī par pašu strādnieku nevienādu attieksmi. Viens otrs operators, cenzdamies izvilkēt vairāk diegu kilogramu, nepievērš uzmanību kvalitātei, līdz ar to diegam ir nevienāds tekss. Tāpat ne visi operatori vienādi rūpējas par tīrību un kārtību darba vietā, kas arī var radīt kvalitātes pasliktinājumu.

Ar vārdu sakot, šajā cehā stāvoklis ir ļoti grūts (ieskaitot darba spēka trūkumu). Un ir ļoti grūti kardinali kaut ko mainīt tur, kur visus šos gadus nekas nav mainīts tehnoloģijas jomā.

— Ir jau daudz runāts un arī «Valmieras ķīmiķi» rakstījis par fiziski un morāli novecojušo tehniku 7. cehā. Si iemesla dēļ arī cieš dekoratīvo audumu kvalitāte, daudz aiziet otrajā šķirā. Tāpat ir problēmas ar presformu kvalitāti motorbraucēju cepuru ražošanā un kvalitātes prasību ievērošanu. Tā tas ir ar polivinilhlorīda dubulfoto plēvi. Zinājam, ka no «Dinamo» rūpnīcas nāk zemas šķirības produkcija. Bet arī mūsu pašu izgatavota līnija pagaidām dod zemas kvalitātes plēvi. Tehnoloģija ir ļoti nepilnīga un pie tās vēl bus daudz jāpiestrādā.

— Neveicas ar vairāku jaunu izstrādājumu veidu apgūšanu un kvalitātes prasību ievērošanu. Tā tas ir ar polivinilhlorīda dubulfoto plēvi. Zinājam, ka no «Dinamo» rūpnīcas nāk zemas šķirības produkcija. Bet arī mūsu pašu izgatavota līnija pagaidām dod zemas kvalitātes plēvi. Tehnoloģija ir ļoti nepilnīga un pie tās vēl bus daudz jāpiestrādā.

Daudz problēmu ir arī ar tenisa raketēm, nepilnības karkasa for-

mēšanas tehnoloģija prasa pielikt nevajadzīgi lielu darbu apdare. Tā ir darga produkcija, un tenisa celnitāji pamatoti gaida no izgatavotajiem augstvērtīgu produkciju.

— Ir problēmas arī tehnisko izstrādājumu ražošanā un kvalitātes saglabāšanā un uzlabošanā. Tas ir ļoti zināmas gan tehnoloģiskajam dienestam, gan cehu speciālistiem. Par visu jau viena intervija pastāstīt nav iespējams...

— Kāda ir sadarbība ar cehiem, ar uzņēmuma administrāciju?

— Attiecības ir normālas. Protams, darba procesā nav iespējams iztikt bez atsevišķām domstarpībām, pat nelieliem konfliktiem. Taču vēlreiz jāuzsver, ka attiecības starp TKD un cehiem, starp TKD un rūpnīcas administrāciju ir labas. Darbs mums visiem jādara kopīgs, jārisina kopīgi uzdevumi. Vārdu teikt, ka nav gadījumu, kad plāna izpildes dēļ naktos upurēt kvalitāti, ka būtu tendence — «plānu par katru cenu». Labi sadarbojamies ar tehnoloģiem un komercdienestiem. Cerams, ka tā bus arī turpmāk.

Noslēgumā gribu atzīmēt, ka rūpnīcas administrācija, tehnoloģiskais dienests, tehniskās kontroles daļa vien produkcijas augstu kvalitāti nodrošināt nav spējīgi. Visu izšķir cilvēki, viņu darbs un apzinīgums. Un kaut arī vienam otram lozungus «Vislabākais kontrolieris — strādnieka sirdsapziņa» liekas novecojis, tomēr jāteic, ka tāja ir liela daļa patiesības. Palūkojiet, kā strādā mūsu kvalitātes iecammieki (viņu ir vairāk nekā divi simti), un redzēsiet, cik liela loma ir un paliek cilvēka godprātīgai un apzinīgai attieksmei pret savu pienākumu, tehnoloģisko prasību stingru ievērošanu. Kvalitātes jautājumiem jo lielāks svars ir šodien, kad gatavojamies izei pasaulē pasaulē, nodibināt komerciālos sakarus ar ārvalstīm. Tur produkcijas kvalitāte ir viens no galvenajiem, ja ne pats galvenais kritērijs!

— Paldies par sarunu.
Pierakstīja
HERMANIS HERCBERGS

AUTOBUSU PASAŽIERU ĒRTĪBAI

Nu tad, beidzot! Autobusu pasažieriem vairs nebūs jānīkst lietū un sniegā, zem karstās saules stariem un vējā. Uzcelts slēgts paviljons ar uzgaidāmo telpu un tirdzniecības vietām ziedu un dārzeņu pārdevējiem.

Celtniecības darbus veikuši 19. ceha laudis — mūrnieki, namdari, galdnieki. Asfaltēšanas un paviljona apkārtnes labiekārtošanu veica kooperatīva «Gauja» laudis, jāsaka gan, ka darbu kvalitāte varēja būt augstāka...

Paviljons uzcelts, taču, liekas, ka darbi vēl nav paveikti līdz galam. Vēl aizvakar (3. jūlijā) nebija notīrīti paviljona logi, arī ķieģeļu sienas varētu būt tīrākas...

Un vēl viena problēma. Autobusu šoferu pamatotas pretenzijas izraisa tas, ka nav precīzi noteiktas vieglo autoašinu stāvēšanas robežas. Daždienu vieglās (reizēm arī kravas) autoašinas izvietojušas tā, ka lielle divdāļīgie «karusi» ar grūtībām var izspraukties cauri. Vairbūt, sakarā ar līdzšinējās pieturvietas likvidēšanu un paredzamo informāciju daļa pārcelšanu būtu lietderīgi paplašināt vieglo autoašinu stāvēvietu pretim administrācijas ēkai un atzliet to stāvēšanu pretim autobusu pieturai? Šī problēma ir jārisina jo ātrāk, jo labāk.

Izstāstījis par jaunā paviljona celtniecību, 19. ceha priekšnieks Zigmunds Alhimonoks lūdz pateikt, ka paviljona celtniecība bija ietilgusi sakarā ar kvalificētu celtnieku kadru trūkumu. Šajā sakarā viņš aicina pieteikties darbā galdniekus, namdarus un mūrniekus Darba apjoms 19. ceham ir liels, celtnieki bus vajadzīgi arī turpmāk. Pieteikties uz vietas 19. cehā vai pa telefonu 21472 un 251.

© Jaunais paviljons autobusu pasažieriem.

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

TENISS UN RAKETE

(Turpinājums no 1. lpp.)
 Raketes cena ir 175 rubļi. Sportisti izvēlas, ka tā varētu būt augstāka, ja labāka būtu virsmas noformējuma kvalitāte. Sadarbības ar Latvijas kultūras preču tirdzniecības bāzes sporta piederumu nodaļu. Mums jāizgatavo 2000 raketu gadā.
 — Kas visvairāk uztrauc raketu karkasu izgatavošanā?
 — Silikona caurulītes, bez kurām nav iespējams izgatavot raketu. Caurulītes ir novecojušas. Trūkst tām nepieciešamā elastīguma, plīstot tās sabojā materiālu, nedod vajadzīgo raketes profilu. Citi raketu ražotāji balstās uz importa izstrādes materiāliem (emalja, špaltelis, grunts, šķidrinātājs). Tādēļ viņi spēj pagatavot 15—20 reizu vairāk raketu.
 — Skatos, ka šeit ir saspiesti. Kā ar telpām?
 — Projektētajiem pieredzes trūkuma dēļ radusies kļūme: laku krāsu uznesānā un karkasu virsmas mehāniskās apstrādes telpa projek-

tēta kopēja. Līdz ar to daudz putekļu nokļūst uz nokrāsotās raketes virsmas. Domājam, ierīkosim starpsienu, lai putekļus aizturētu. Loti nepieciešama ir arī starpžāvēšanas telpa. Pirms nokrāsotās raketes jāveic termokamērā, tām nepieciešams vairākas stundas apžūt telpas temperatūrā. Tomēr atklājam darba gaitā, ilgi pētīt, kādēļ krāsa tik ļoti neapklāj raketi. Perspektīvā paredzēta neliela pār-
 Es biju pārsteigta, ka, lai izgatavotu raketes, jāpieliek tik liels darbs. Strādniekiem vajadzīga ļoti liela pacietība: vairākas reizes jādarā viens un tas pats darbs, ja gadās brāķis, tad atkal viss no jauna. «Mana manufaktūra!» Par šādu darbu algas ir tikai pietiekamas, nevis pārāk lielas, kā vienam otram šķiet! Bet tēpā taču stāv trīs darbgaldi, kurus pielietot darbam mītrā apstrādes režīmā nav iespējams, jo neatļauj to konstrukcija. Gadās arī tā...
PĀRSLA BEBRE

LODĪTES POLIJAS FIRMAI

Saskaņā ar apbūsejo vienošanos mūsu rūpnīca nosūtījusi uz Polijas Republikas Lodzas pilsētas firmu «Homitek-Akilans» vienu tonnu stikla lodīšu.
 Sis izstrādājums ir paraugs izmēģinājumiem, ko veiks poļu partneri, un veiksmes gadījumā tiks sagatavots kontrakts par turpmākiem partnera darījumiem.
Rūpnīcas arodkomiteja piedāvā tūrisma ceļojumi
 ● Moldāvija (2 pers.) — no 9. līdz 26. augustam, 92,40 rbļ. (ceļojuma pilna cena — 308 rbļ.).
 24. jūlijā pl. 12.15 aušanas ceha lekciju zālē notiks darba kolektīva konference, kurā apspriedīs kolektīva līguma izpildes gaitu 1 pusgadā.

Baiļu kalnā — bez bailēm...

Mūsu dienas jau esam pieraduši pie visādiem jaunumiem un jauninājumiem. Lūk, arī aušanas ceha kolektīva tradicionālie sporta un atpūtas svētki «Jumara» šogad notiks jaunā vietā — Baiļu kalnā.
 4. ceha arodbiedrības komitejas priekšsēdētāja SANDRA OZOLIŅA pastāstīja, ka šogad svētku programmā paredzēts vairāk izklaidejošu atpūtas pasākumu nekā sporta. Bet Baiļi tomēr ir rūpnīcas sporta bāze. Tāpēc arī sestdienas atpūcē bez sporta pasākumiem neiziet. Konkrēti — bus paraugdemonstrējumi BMX trasē, savu modeļu meistarihu parādīs arī automodelisti. Bez tam paredzētas sacensības virves vilkšanā, jautra stafete, atvieglota klinšu kāpšana ar merķi — pēc balvām. Interesanta un piesātināta būs arī tradicionālā izsole, jo mūsdienās deficīts — tas ir viss...
 Svētku dalībnieki un viesi vares testiprināties izbraukuma bufete (dejūcīta pārdošana nav paredzēta). Atpūtas diena noslēgsies ar nelielu pasārdnieku koncertu un jautru balli līdz pat rītam.
 Tātad, «Baiļi-90» — 14. jūlijā pl. 15.
 © «Jumara-88» dalībnieku ar savām dziesmām sveica komponists EDUARDS ROZENSTRAUHS.
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

RŪPNĪCAS SPARTAKIĀDĒ

Noslēgusies spartakiādes daļa tehniskajos sporta veidos. Autoveiklības braucienos diemžēl piedalījās tikai trīs komandas, kurām savstarpējā konkurencē vajadzēja sadalīt godalgotās vietas. Kur mūsu saucēji «Par veselīgu latvieti — brīvā Latvijā?» Soreiz nepaskaid-

rošu, ko dod prasme vadīt automobili šķēršļotā apvidū, to lai klubība pārdomā, stāvēt rindā servisā bez «blekiem». Interesanta bija sportiskā cīņa starp Danču dinastiju. Ar katru braucienu pieauga ātrums, taču neaizķērot ierobežotājus. Beidzot neizturēja nervi junioram un

vīna vadītā mašina aizķēra rata slīdes ierobežotāju.
 Vīriešu vietas dalīja:
 1. vieta — Tālis Dancis, 1 min. 35 sek.
 2. vieta — Ivars Dancis, 1 min. 41 sek.
 3. vieta — Ints Brenčis, 1 min. 38 sek., bet ar 30 soda punktiem.
 Sievietes vietas sadalīja bez steigas ar vienādu soda punktu skaitu, tikai protot braukt ar apdomu:
 1. vieta — Daiva Goba, 2. c. V m.
 2. vieta — Silvija Ezergaile, 17. cehs.
 Komandu vērtējuma:
 1. vieta — 17. ceha komanda, 277 punkti.
 2. vieta — 2. ceha V maiņas komanda, 143 punkti.
 3. vieta — 1. ceha nepilnā komanda, 100 punkti.
IMANTS JERKINS,
 DOSAAF rūpnīcas komitejas priekšsēdētājs

Tikai divas (!) komandas piedalījās sacensībās ugunsdzēsības sportā. Brīvprātīgo ugunsdzēsēju kopas taču ir arī citos cehos, taču tās neatrada par vajadzīgu piedalīties sacensībās, kuru rezultāti tiek ieskaitīti spartakiādes kopvērtējumā.
 Par uzvarētāju kļuva 17. ceha komanda, otrajā vietā — 4. ceha I maiņas komanda.
Attēlā: sacensību moments.
ALEKSEJA KOZIŅECA foto

Padomi lietišķajam cilvēkam

Forda principi

Priekšvārdā «Forda principiem», kas izdots 1924. gadā, ir teikts: «Padomju apstākļos ļoti derīgi ir iepazīties ar tiem principiem, no kuriem vadījās savu darbu Henrijs Fords.»
 No tā laika, protams, daudz ūdeņu aiztecējuši, bet Forda principi, veidoti vairāk kā 60 gadus atpakaļ un radīti kapitālistiskai videi, paliek atklāti un interesanti pie mums līdz šai dienai. Tajos ir domas par visplašāko jautājumu kursu — sākot no ūrgus ekonomikas līdz pat lauku dzīvei.
 Lūk, dažas domas no šī kursa:

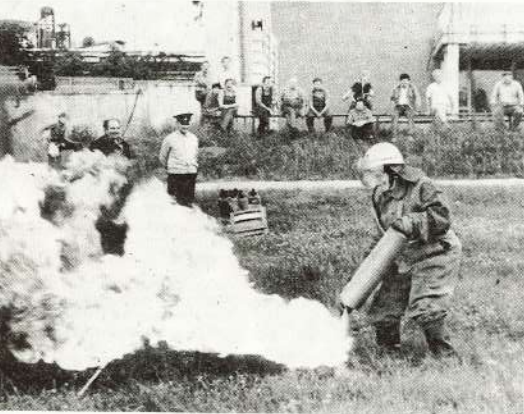
ADMINISTRĀCIJA UN SPECIĀLISTI

— Mazāk administrācijas gaisotnes darba dzīvē, un vairāk gaisotnes pašā administrācijā.
 — Ražošana katrs ir atbildīgs par savu darbu: brigādes meistars ir atbildīgs par saviem strādniekiem, kuri viņam pakļauti, darbinicu meistars — atbildīgs par saviem darbiniekiem, nodaļas vadītājs — par savu nodaļu, direktors — par savu rūpnīcu.
 — Savukārt atbildīgais par uzņēmumu ir tikai viens vienīgs vadītājs.
 — Pareizs pieredzes kurss un pareiza tehnoloģiskā izglītība ir tiesi-

ga regulēt neiespējamo un palielināt tās redzeslokus.

KONSTRUKCIJA UN PIEREDZE

— Mans mērķis — vienkāršība.
 — Nabadzība pārsvarā rodas no vecu kravu pārslodzes.
 — Daudzi izgudrotāji cieš no neveselīgas, tāpēc, ka neprot atrast atšķirību eksperimentālajam darbam no iekānotā darba.
RŪPNĪCĪBAS ORGANIZĀCIJA
 — Ja uzņēmuma ražošanas mērķis nav pelņa, bet ražošana un kvalitāte, tad tikai organizējas pareizs darbs, uz kā pamata izdevīgums neienesis liekas raizes.
 (Turpinājums sekos.)

BĒRNI POŠAS UZ LODZU

11. jūlijā, agrā rīta stundā, ar rūpnīcas autobusu uz Pōltjas pilsētu Lodzu izbrauks 30 uzņēmuma strādājošo bērni. Saskaņā ar mūsu arodbiedrības komitejas un Lodzas tehnisko izstrādājumu uzņēmuma arodbiedrības vienošanos mazie valmierēši, vairāku pieaugušo pavadijumā Polijā uzturēsies līdz 25. jūlijam. Viņi apmetīsies Lodzas uzņēmuma atpūtas nometnē, dosies ekskursijā uz Varšavu, Krakovu,

ar dižā poļu komponista F. Sopena dzīvi un daiļradi saistītām vietām.
 Brauciena dalībnieku atlase bija ļoti stingra, notika lietišķu konkursu, zinību un uzvešanās līmenis bērniem ir ļoti augsts. Ir vairāki «paļi» leļcāmnieki, vidējā atzīmē līcībās ir 4,5—4,7. Notikusi bērnu cāķu sapulce, kurā kopā ar arodbiedrības aktivistiem un pieaugušajiem brauciena dalībniekiem kopīgi

pārūnāja ar braucienu saistītās problēmas.
 Tūlīt pēc mūsu bērnu atgriešanās Valmierā pretozītē ieradās poļu bērnu grupa (27. vai 28. jūlijā). Paredzams, ka viņi apmetīsies 36. arodbiedrības kopmītnēs. Cieņmīgus apņēmies mūsu rūpnīcas arodkomiteja un aktīvisti, bērni, ar kuriem viņi iepazīnās Polijā. Viņiem būs iespēja iepazīties ar Latvijas galvaspilsētu Rīgu, Jūrmalu, citām pilsētām, skatīties kārtiem.
 «Valmieras Ķimikājs» paredz injormēt lasītājus par mūsu bērnu braucienu uz Poliju, tur gutajiem iespējamiem, kā arī par Lodzas bērnu vienošanos pie mums.

Biedru tiesā

1990. gada pirmajā pusē rūpnīcas biedru tiesā izskatīšanai bija iesniegtas 30 lietas. Salīdzinājumam atzīmēšu, ka visā 1989. gadā izskatītas 40 lietas.
 Kādus materiālus galvenokārt nācās izskatīt?
 Visdažādākos — ģimenes skandālus, bērnu sliktu audzināšanu, dažāda rakstura sīkas zādzības un, protams, visvairāk lietu, kas saistītas ar mūsu rūpnīcas kolektīva locekļu aizturēšanu uzņēmuma teritorijā un pilsētas sabiedriskajās vietās, jo viņi bija iereibušies.
 Par sīkām zādzībām (papīra dvieļi, ziepes utt.). To varēja arī nebūt. Daži rūpnīcas darbinieki, kas tikai nesen sākuši strādāt, to izskaidro, ka nav zinājuši, ka darbā

izsniegtie papīra dvieļi un ziepes paredzēti lietošanai darba vietās, bet nevis aizņemšanai uz mājām. Vai tas tiešām tā ir vai nav, par to grūti spriest, taču visiem jābūt skaidrībai par to, ka rūpnīcā darbojas instrukcija par caurlaizu un iekšējo režīmu un tā jāievēro visiem bez izņēmuma. Jo vairāk tāpēc, ka instrukcijā skaidri norādīts, ko un kad var ienest rūpnīcas teritorijā, un ko nedrīkst iznest bez attiecīgu dokumentu noformēšanas. Cita lieta, ka vienu otru tas maz interesē un viņi nekā par to negrib zināt. Sajā sakarā rodas visdažādākie pārpratumi caurlaidē, pēc tam materiālus nosūta rajona iekšlietu nodaļai, pēc tam tie nonāk rūpnīcas biedru tiesā izskatīšanai un attiecīgā soda piemērošanai. Daudzu šā-

du konfliktu varētu nebūt, ja cilvēki zinātu un ievērotu iekšējās kārtības noteikumus. Mums visiem ir jāsaprot, ka katrs izpilda savus tiesīos pienākumus. Būsim savstarpēji laipni attiecībā ar rūpnīcas apspārdzes dienesta darbiniekiem! Vienmēr jāatceras un jāapzinās, ka ar savu rīcību katējam pašī sev. Tiek noņemta pērnija, trīspadsmitā alga, jāmaksā sods. Tāpēc, pirms taisāmies pārkāpt caurlaides režīmu, centīsimies rīkoties apdomīgi.

ANNA BARS,

rūpnīcas biedru tiesas priekšsēdētāja

Par izdevumu atbild
L. DREIMANE

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gaģarina ielā 1. Tālrūns 21472 un 339. Iespēstis: Valmieras tīrogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upiša ielā 7, 0,5 uzsk. iespiedloksne, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks. Газета «Валмиерас ķимикājs» («Валмиерский химик») издается один раз в неделю по четвергам, на русском и латвийском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефон 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лисма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Offsetная печать. 0,5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латвийском языке.